

ПАМ'ЯТІ ТАЛАНОВИТОГО ОРГАНІЗАТОРА
ВЕТЕРИНАРНОЇ МЕДИЦИНИ УКРАЇНИ

7 березня 2016 року на 57 році життя в сонячний, теплий березневий день передчасно відійшов у вічність Сергій Васильович Аранчій – начальник Головного управління ветеринарної медицини в Полтавській області, заслужений працівник ветеринарної медицини України, кандидат ветеринарних наук, доцент кафедри анатомії та фізіології тварин Полтавської державної аграрної академії, почесний член кафедри анатомії сільськогосподарських тварин імені академіка В. Г. Касьяненка Національного університету біоресурсів і природокористування.

Сергій Васильович народився 1 травня 1959 року в селі Лазірки Оржицького району Полтавської області у сім'ї службовців.

Батьки з дитинства виховували у сина працелюбність, інтелігентність. Навчаючись у школі, він усі канікули працював у колгоспі на різних роботах.

З дитинства Сергій мріяв стати військовим або ветеринаром. Та нелегкою розпочалася його життєва доріжка. Спроба стати курсантом Донецького військово-політичного училища інженерних військ та військового зв'язку закінчилась невдачею і він подає документи до ветеринарного фа-

культету Української сільськогосподарської академії та знову невдача. Проте Сергій не опускає руки і вступає до Лазірівського СПТУ № 6, яке закінчує з відзнакою і через два роки таки здійснює свою дитячу мрію – стає студентом ветеринарного факультету Української сільськогосподарської академії.

Після закінчення вузу Сергій Васильович повертається до рідного села, до батьківського дому, де з дипломом лікаря працевлаштовується, за відсутності вакансії, ветеринарним фельдшером на ферму дорощування молодняка великої рогатої худоби колгоспу імені Димитрова Оржицького району, Полтавської області.

Нелегким був процес становлення його як фахівця. Чого варто було те, що в колгоспі і селі, що колись було районним центром, водночас проживали та працювали 11 ветеринарних фахівців. Та, мабуть, і цінні ті надбання, якщо вони одержані в чесній безкомпромісній фаховій конкуренції.

За відданість обраній спеціальності, настирність у роботі, одержанні позитивних результатів Сергія Васильовича переводять на посаду старшого ветеринарного спеціаліста, а згодом

отримав призначення головного ветеринарного лікаря господарства. Водночас Сергій Васильович обирається на громадських засадах секретарем комсомольської організації, до складу якої входило понад 180 членів ВЛКСМ.

Під керівництвом Сергія Васильовича молодь зробила багато корисних справ: було побудовано двоповерхову зональну Лазірівську медичну лікарню на 120 ліжкомісць, збудовано стадіон, спортивно-оздоровчий комплекс із басейном, сауною, кафе, посаджено парк. Все це робилось на ентузіазмі молоді, у вільний від основної роботи час.

Сергію Васильовичу пропонували різні посади на районному рівні, відкривались перспективи комсомольської та партійно-господарської роботи. Та він залишився вірним обраній професії назавжди.

У 1987 році він продовжив трудову діяльність у місті Полтаві в обласній ветлікарні на посаді лікаря-терапевта відділу ветеринарії і санітарії з держветінспекцією і пізніше очолив цей відділ. З часом додавалось досвіду, зростав авторитет серед колег, тому дав згоду на пропозицію стати заступником начальника ветвідділу облсільгоспуправління, а з 1992 року і до останнього часу очолював ветеринарну службу Полтавської області.

За ініціативи Сергія Васильовича багато зроблено для розвитку ветеринарної служби області: збудовано новий чотиріповерховий сучасний комплекс регіональної державної лабораторії ветеринарної медицини, проведено її акредитацію на міжнародному рівні, придбано новітнє обладнання і транспорт для установ, збудовано і реконструйовано дільничні, районні та міські лікарні і лабораторії ветеринарної медицини.

Сергій Васильович постійно дбав про майбутню зміну фахівців ветеринарної медицини. За його різнобічної підтримки успішно йшло становлення факультету ветеринарної медицини, відкритого в 1992 році на базі зоотехнічного факультету Полтавського державного сільськогосподарського інституту. Тому він є одним із його засновників.

Він надавав допомогу у придбанні навчальної літератури, комп'ютерних класів, комп'ютерної техніки, ремонті аудиторій, виплаті іменних стипендій студентам-відмінникам Полтавської державної аграрної академії та учням Хомуцького зооветеринарного технікуму.

Сергій Васильович постійно сприяв активній роботі Асоціації спеціалістів ветеринарної меди-

цини області, організував для ветеринарної громадськості та фахівців ветеринарної медицини області випуск газети «Вісник ветеринарної медицини».

Фахівці ветмедицини на чолі з Аранчієм Сергієм Васильовичем провели значну роботу зі стабілізації епізоотичної ситуації в галузі тваринництва. Так, з 1996 року по цей час господарства області є благополучними щодо туберкульозу великої рогатої худоби, класичної чуми свиней, сказу всіх видів тварин, хвороби Ньюкастла птиці, а з 2008 року – і лейкозу великої рогатої худоби.

Недивлячись на надзвичайно складну роботу, Сергій Васильович вів плідну наукову діяльність. У 1999 році він захистив кандидатську дисертацію, а в 2003-му році йому присвоїли вчене звання доцента кафедри анатомії та фізіології сільськогосподарських тварин Полтавської державної аграрної академії. В науковому доробку Сергія Васильовича є ціла низка видань у співавторстві та особисті роботи, із яких особливою є перша книга «Історія ветеринарної медицини Полтавщини», на часі видання другої книги, що розповідає про сучасну ветмедицину Полтавщини, про основні надбання і багатство служби – людей, які присвятили своє життя ветеринарній медицині. На жаль, видати її він не встиг.

Сергій Васильович Аранчій пройшов непростий, але славний життєвий шлях, позначений віхами плідної виробничої і наукової діяльності.

Своїй улюбленій ветеринарній службі він віддав 38 років, з яких майже 24 роки – як її очільник в Полтавській області і зумів вивести її в одну із кращих у державі. Він був висококваліфікованим спеціалістом ветеринарної медицини, в якому тісно поєднувались талант організатора, вимогливість керівника і чуйність до підлеглих. Всі, хто мав із ним справу знали, що Сергій Васильович був надійним колегою, порядною людиною, гарним сім'янином і патріотом своєї країни.

Сергій Васильович Аранчій назавжди залишиться в пам'яті тих, хто його знав, з ким працював, з ким спілкувався.

В. П. Бердник, доктор ветеринарних наук, професор, завідувач кафедри анатомії та фізіології тварин ПДАА, голова Асоціації спеціалістів ветеринарної медицини Полтавської області

М. М. Опара, кандидат сільськогосподарських наук, професор кафедри землеробства і агрохімії ПДАА